

SPAUDOJE ir GYVENIME

Kas mus jungia?

Gyvenant savame krašte visus jungia ta pati žemė, ta pati kalba, tas pats istorinis likimas, ta pati kultūrinė bei religinė atmosfera. Nuomonių skirtumų, ginčų ir politinių kovų netrūksta ir gimtajame krašte, jeigu jis nėra pavergtas svetimųjų, tačiau stipriai veikia pagrindinė krašto jungtis ir neleidžia visuomenei subyrėti. Kas kita išeivijoje, kur tos pagrindinės krašto jungties visoje pilnumoje nėra. Čia nejučiomis pradeda veikti išcentrinės jėgos, silpninančios išeivijos tautiečių jungtį. Išeivija visų pirma pajunta nebuvimą gimtosios žemės po kojomis, to pirminio pagrindo, cementavusio krašto gyventojus. Prie to prisideda silpnėjantis gimtosios kalbos vartojimas, naujo krašto kultūra, įsipareigojimas naujos valstybės gyvenimui bei likimui. Jei gimtajame krašte bendrajai jungčiai atstovaudavo savoji valdžia, tai išeivijoje ją pakeičia kito krašto valdžia, kurios jungtis eina jau kita linkme. Dėlto išeivijoje paprastai atsiranda autoriteto krizė. Kiekvienas jaučiasi absoliučiai nepriklausomas, nes mato, kad nė vienas išeivijos veiksnys negali jam įsakyti, o išugdyti visuotinai priimtina autoritetą išeivijoje yra didžiai sunkus dalykas. Tokiose sąlygose išeivijos jungtis gerokai susilpnėja ir sudaro laipsniško iširimo grėsmę.

VISDĖLTO ir išeivija nelieka visai be jungties — yra dalykų, kurie ir toliau jungia ją. Visų pirma jungia ją pati tėvynė Lietuva. Taip, ji yra tolima, bet kaip dvasinė tikrovė ji tebėra su mumis. Ji yra įaugusi mūsų širdyse ir tuo būdu telkia mus į vieną bendruomenę. Ši jungtis tolydžio silpnėja jaunojo kartoj, kuri auga toli nuo tėvynės. Tačiau yra įmanoma įdiegti tą pačią tėvynės jungtį ir jaunimo širdyse. Patirtis rodo, kad šeimos, kurios gyvena stipria lietuviška jungtimi, yra pajėgios perduoti ją ir savo atžalynui. Tokių pavyzdžių yra šimtai. Tai gyvas įrodymas, kad lietuviškos jungties išlaikymas priaugančioje kartoje yra galimas. Neįtikinančiai teisinasi tie, kurie sako, jog tai beviltiškas dalykas. Stiprios jungties šeimos įtraukia į lietuviško gyvenimo tėkmę ne tik tai lietuviškos kilmės atžalyną, bet ir kitataučius. Prie šio proceso daug prisideda gyvas kultūrinis lietuvių gyvenimas. Jeigu jis įtraukia savo tėkmėn jaunąjį atžalyną, laipsniškai stiprina ir ugdo lietuvišką jungtį. Jaunimo organizacijos, ansambliai, teatrai yra tie junginiai, kurie nejučiomis įdiegia lietuviškumo jausmą. Konkrečiai minėtą lietuvišką jungtį pajuntame pvz. dainų, tautinių šokių, sporto šventėse, kai suvažiuoja tūkstančiai atlikėjų ir dešimtys tūkstančių žiūrovų. Per visų širdis perbėga, kaip elektros srovė, lietuviškoji jungtis, sakanti: mes, lietuviai, tos pačios tėvynės vaikai!

STIPRI mūsų išeivijos jungtis yra tikiškinė Bendrija. Istorinio likimo dėka dalykai taip susiklostė, kad lietuvių tauta tapo katalikiška ir iš dalies protestantiška. Seniau Lietuvoje ir išeivijoje tikiškinis pradės, kaip tautos jungtis, nebuvo visu šimtu

Choro ir baletu grupė "Lietuviuose" antrajame veiksmė, Marienburgo puotos metu. nuotr. Jono Kuprio

paveikus dėl kovingų teologinių skirtumų, tačiau mūsų laikais dalykai pasikeitė, ir visa krikščioniškoji Bendrija tiek pačioje Lietuvoje, tiek išeivijoje tapo stipria tautos jungtimi. Ir jei šiandieną vienu ypu netektume lietuviškų parapijų, mokyklų, vienuolijų, krikščioniškos minties spaudos, organizacijų, institucijų, — pajustume staigų griuvimą ir didelį tautos jungties susilpnėjimą. Ar likę su kitais vienetais ir politinėmis organizacijomis galėtume didžiuotis lietuviška jungtimi? Vargiai. Ypač silpna būtų politinių vienetų atstovaujama jungtis. Juk ir dabar matome, kad politika mus labiausiai skaldo. Tai sritis, kurioje mažiausiai sutariame. O, rodos, turėtume sutarti, nes tai liečia labai svarbią mūsų gyvenimo užduotį, būtent, okupuotos Lietuvos laisvinimą. Deja, taip nėra. Čia, kaip sakoma, daug šefų, mažai indėnų. Galimas dalykas, politika iš viso yra tokia sritis, kur vyksta karsčiausi ginčai ir net kovos. Taip yra demokratinėse laisvojo pasaulio valstybėse, juo labiau išeivijos gyvenime, kur nėra neginčijamo autoriteto. Dėlto ir mes turėtume puoselėti labiau tai, kas mus jungia, ir netelkti per daug energijos ten, kur sunyksta mūsų jungtis.

Tėviškės Žiburiai

NETIK "VARLIŲ KONCERTAS"

Campos do Jordão

VILA DOM BOSCO, Campos do Jordão, kur apsigyvenau, tai pastatas su 8 hektarų žemės sklypu, kurį šio šimtmečio pradžioj saleziečiams dovanojo Dr. Domingos J. Nogueira Jaguaribe.

Saleziečiai pradžioj čia įtaisė poilsio namus ligoniams, o paskutiniu laiku, prieš 12 metų, vyksta savaitiniai "encontros" — uždaros rekolekcijos.

Namas dabar gali talpinti iki 80 asmenų su visais patogumais. Taigi kas savaitę, nuo ketvirtadienio vakaro iki sekmadienio popietės, vyksta "encontros" atskiom ir vis skirtingom grupėm:

- jornada: vaikams, paugliams (adolescentes),
- encontro: 14—18 m. jaunuoliam ir merginom,
- C.V.C. (Curso de Vivência Cristã): krikščioniško gyvenimo kursas vedu- siem — suaugusiems.
- encontro dirigentes: vadovų ir veikėjų (parapijose bei organizacijose) susitikimas.
- encontro de pedagogia: atsinaujinimas auklėtojams, mokytojams.

Tai trys dienos gerai suprogramuotos intensyvios veiklos: paskaitos, pasikalbėjimai grupėm, susikaupimo valandos, malda, mąstymas, atsikvėpimo laikas... Atvyksta organizuotos grupės iš S. Paulo ir įvairių kitų vietovių. Ir išvyksta atsigaivinę dvasia ir kūnu.

Šiems "susitikimams" vadovauja S. Paulo saleziečiai; tačiau daug dalykų praveda patys pasauliečiai ("leigos"), sudarantys "liderių" — vadovų grupę. Jaunimui vadovauja daug jaunų "liderių". (Liceu Coração de Jesus veikia "liderių mokykla" — Escola de Liderança kuri pradeda naujus mokslo metus 8 d. rugsėjo (setembro).

Reikia pasiklausti, kaip jie gyvai kalba ne tik, pav., apie vedybinį gyvenimą, bet ir apie Dievą šeimyniniame gyvenime, apie Kristų, Bažnyčią, sakramentus, atsivertimą, išpažintį ir kt., dažnai pristatydami pavyzdžius iš savo asmeninių pergyvenimų.

Ypač įdomi virtuvės personalo grupė — jei moterų rekolekcijos, tai moterys, o jei vyrų, tai vien tik vyrai. Tai jau atlikę panašias rekolekcijas (jų negalima pakartoti.), o dabar norintys nors "patarnauti". Tai įvairių profesijų vyrai, vadovaujami nors vieno prityrusio virėjo. Praėjusią savaitę, pav., buvo "ekipė" iš Korenos, o jai vadovavo Guaratinguetos karinės ligoninės (hospital militar) "nutricionista". Jis ir man parūpino bei patarė man reikalingo maisto.

Virtuvės personalas nesirodo reko-

lektantam; jis pristato tik per paskutinius — sekmadienio — pietus. Ir stebisi "incontristai", kad... jiems bulves skuto toks ir toks daktaras, plovė lėkštes toks ir toks banko direktorius, ir pan.

Jie gi virtuvėj turi taip pat tylos valandas — nesiginčija apie politiką arba "inflaciją", o ir dirbdami meldžiasi: skuta bulves, renka ryžius, kapoja mėsą..., o vienas skaito kokį religinio pobūdžio tekstą ar veda rožančių įvairiom intencijom: "už popiežių, "už mūsų šeimas", "už jaunimą..." Ir, antai, kartas nuo karto tai vienas, tai kitas, dar su prijuoste, nubėga į koplytėlę, nors minutei susitikti su Viešpačiu. O vakare, užbaigę darbus, suklumpa prieš tabernakulį — ir kalbasi su Dievu. Ir ryžtasi, grįžę namo, nusistatytu laiku vėl susitikti — ir neleisti užgesti Dievo meilės kibirkščiai.

Taigi, šiuo ir krikščioniško gyvenimo pasimetimo metu, bręsta nauja, sąmoningesnė krikščionių karta. Nors jų ir nedaug, bet tai krikščioniškas visuomenės raugas, pasaulio "druska".

Kun. Pr. Gavėnas

ARKLIAI

Arkliai vieną šaltą dieną
Sunkiai vežė namo šieną;
Tada viens kalbėti ima:
"Reikia balon verst vežimą".
Kaip tik tarė,
Taip padarė.
Bet kas jiems iš to išėjo?
Šlapią šieną vilkt reikėjo;
O kol šienas neišdžiūvo,
Jie visai neėdė buvo.

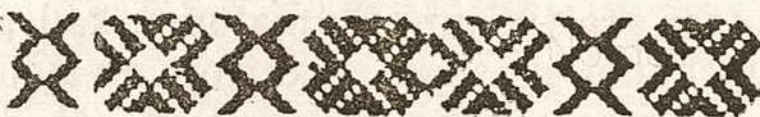
Kas nedirba, mielas vaike,
Tam nei duonos duot nereikia.

Margalis

1877.III.17 Margiuose, Šeduvos vls., Panevėžio aps., gimė poetas Juozas Šnapštys — Margalis (mirė 1921.III.24).

Po ginklu į darbą aš varomas vis...
Sušalusiom rankom tą žemę kirkuoju,
O vakarą grįžęs barakan šaltan
Išalkęs kaip žvėris, be dalios, be guolio.

Iš Sibiro lietuvių poezijos

BIBLIOTECA MUNICIPAL DE VILA PRUDENTE

A Biblioteca Municipal de V. Prudente já está funcionando em novo horário, ou seja, das 9 às 19 horas diariamente e aos sábados das 8 às 12 horas.

Grande quantidade de livros para leitura e consulta. A partir desta semana começará a funcionar a Seção de Livros Lituanos. Podem ser retirados, gratuitamente por período de 15 dias, para serem lidos em casa.

Utilize-se desse importante serviço que a Prefeitura Municipal de S. Paulo lhe está oferecendo e divulgue-o entre seus amigos.

BIBLIOTEKAI DOVANA IS ARGENTINOS

BLB-nės pirmininkas gavo laišką iš p. J. Papeckio, gyvenančio Argentinoje, Rosario mieste, per kurį siūlina apie 50 vertingų knygų, dalys tinkamų V. Zelinos Municipalinei Bibliotekai, kita dalis, steigiamui Muziejui ir Archyvui. Tai yra didelė dovana kurios vertė dar yra didesnė kadangi aukojama tautiečio gyvenančio mūsų kaimyninėj Argentinoje. Bet šias knygas turėtume atsivežti ir žinoma, tas yra jau ne lengva įvykdyti.

Prašome, kas važiuotų mašina į Argentiną, mums pranešti, kad galėtume pasitarti tuo reikalu. P.J. Papeckio adresas: Maipu, 3673, Rosario, Argentina.

Širdingai dėkojam p. J. Papeckiui ir tikimės kad neužilgo laiko surasime galimybes tas knygas parsivežti.

J. Tatarūnas

Laiškas iš Vokietijos

Rugpiūčio 1 d.

Rakę gavo Jūsų sveikinimą — labai puiku. Jie suruošė ir spaudos balių, kaip ML-vai. Gal parašė Jums. Esu 2 sav. čia jaunimo ir vaikų stovykloje, o ryt į 28-tąją Eur. liet. stud. savaitę Rake ir LB posėdžiams. Buvau pas Bacevičiūtę ir Silickaite, malonu jas ir jų vyrus sutikti. Gimnazija turės daugiau mokinių šiemet ir padidėjo aukos — viltingai atrodo.

Linkėjimai visiems.

Jūsų Kristuje

Kun. Antanas Saulaitis

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquite, Divorcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244-4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

Kultūrinė Kronika

LIETUVIAI "LIETUVIUOSE"

Tęsinys iš Nr. 31

Rimtesnio dėmesio pasigedome grynai kostiuminei operos sričiai. Ir ypač istorinių kostiumų funkcijai. Todėl paprastam žiūrovui susidarė įspūdis, kad visais atvejais, kada j sceną suklibikčiuodavo būriai pakirstom kojom, tai vis būdavo tik lietuviai. Visai nepaisyta ano istoriškojo kryžiuočių riterių apdaras: baltas apsiaustas ir ant jo juodas kryžius. Šių spalvų kontrastas ir jų vienuoliškas monumentalumas būtų operą kilstelėjęs, grynai vizualine prasme, aukščiau neišskaidytos, margai pilkos minios bruzdėjimo. Ir pačių lietuvių rūbai neatrodė kiek autentiškiau. Jokių priekaištų vis dėlto neturėtume šokėjų rūbams, pagamintiems V. Karosaitės.

Pastatymo vaizdinę — dinaminę pusę išgelbėjo, grakštaus judesio įnešdamas, Violetos Karosaitės paruoštas baletas. Visų dėmesį pagavo pirmojo veiksmo spalvingas jaunuolių šokis, o antrajame veiksme didelio žavumo jaunutės merginos andalūzės. Jų pikantiško šokio fone meilę ir suviliojimą išradingai atvaizdavo solistai Birutė Barodicaitė ir Viktoras Barauskas. Baletinį interliudą trumpu švystelėjimu puikiai užraukė baltas, liaunas, lengvas Gregg Begley. Visa Karosaitės choreografija dvelkė švelnia erotika. Jei kas manytų, kad toks dalykas čia ne vietoj, tam reikėtų priminti autentišką anų viduramžių pasilinksminimų liudijimą — vienuoliškąsias carmina burana, kurias Carl Orffo atkūrimui pernai mūsų opera kaip tik ir buvo pastačiusi.

Įspūdinga buvo ir vaizdinė — statinė "Lietuvių" pusė — jų didingos gotiško stiliaus dekoracijos. Jos iškilniai puošė sceną, bet tuo pačiu ją kiek perkrovė, sudarydamos kliūčių režisūrai. Be to, girdėjome, kad vien jų atsigabenimas iš Milano, kur jos yra Ercole Sormani bendrovės nuosavybėje, kainavo daugiau negu 3.000,00 dol. Todėl ir klausiam: ar nebuvo galima panašiai aukštos kokybės tinkamų "skudurų" rasti ir čia Amerikoje, tuo sutaupant parsigabenimo iš užjūrio išlaidas? O jei jau buvo užsimota dekoracijoms negailėti pinigų, tai kodėl nebuvo galima jų užsakyti iš vieno ar kito lietuvių dainininko? Taip buvo daroma praeityje, o tvirtinimas, kad mes neturime pakankamai pajėgių teatro dekoratorių, yra nesąmonė. Užangažavus šiam darbui lietuvių dailininką, būtų buvusi sudaryta proga gimti originaliam jnašui j mūsų dekoratyvinį meną apskritai. "Lietuvių" pastatymo

ir Lietuvių operos 25 metų jubiliejaus proga tai būtų buvę labai reikšminga.

Šioje apžvalgoje nebeturėjome vietos pakalbėti apie veikalo idėją, nei apie rašytojo Stasio Santvaro puikiai atkurta libretą. Taip pat nebeteko suminėti daugelio kitų asmenų, vienu ar kitu būdu pridėjusių pirštą ar širdį prie pastatymo sėkmės. Bet jie ir visas operos kolektyvas turi teisę savo darbu didžiulotis.

Būtų tiesiog puiku, jei "Lietuviai" galėtų būti pakartojami, kad ir šį rudėnį, tuo įgalinant vienus šią operą pamatyti pirmą kartą, kitus — antrą ar trečią. O dar vienas pastatymas 1983 m. Pasaulio Lietuvių Dienų metu leistų tuo džiaugsmu dalintis ir platesniems Amerikos bei Kanados tautiečių sluoksniams, ta proga tikrai sugužėsiantiems j Chicago. Tuo tarpu reikėtų pagalvoti ir apie visas operas ar jos ištraukų paskleidimą plokštelių ar kasečių būdu. Labai gerai, kad pirmąjį ir trečiąjį spektaklį užrašė didžiausioji JAV-ių klasikinės muzikos stotis, Chicagos WFMT, kuri žada operą transliuoti ne tik šiame kontinente, bet satelito keliu ir Europoje.

Lietuvių operai tariame ačiū ir šaukiame bravo.

Draugas, 1981.VI.27

DU KLAUSIMAI LAIKRAŠČIO SKAITYTOJUI:

1. AR ATNAUJINOTE
ML PRENUMERATA ?
2. AR NETURITE GIMINIŲ
- DRAUGŲ, KURIEMS
GALĖTUMĖTE
UŽSAKYTI M.L. ?

DR. JONAS NICIPORCIUKAS

CIRURGIÃO DENTISTA

CROSP. 6049

R.Cap.Pacheco Chaves 1206 fone:273-6696

R. Itapeva, 49 - Cj. 35 fone: 288-4770

MINUTOS DE SABEDORIA

Deus está em toda a parte ao mesmo tempo, em redor de você, dentro de você.

Jamais você está desamparado.

Nunca está só.

Não permita que a mágoa o perturbe: procure manter-se calmo, para ouvir a voz silenciosa de Deus dentro de você.

Assim, poderá superar todas as dificuldades que aparecerem em seu caminho, e há de descobrir a Verdade que existe em todas as coisas e pessoas.

-X-X-X-X

Lembre-se de que colheremos, infalivelmente, aquilo que houvermos semeado.

Se estamos sofrendo, é porque estamos colhendo os frutos amargos das sementeiras errôneas do passado.

Fique alerta quanto ao momento presente.

Plante apenas sementes de otimismo e de amor, para colher amanhã os frutos doces da alegria e da felicidade.

Cada um colhe, exatamente, aquilo que plantou.

• O ESTADO DE S. PAULO — 37

SÁBADO - 15 DE AGOSTO DE 1981

Nobel ao papa, quer Pindamonhangaba

Pindamonhangaba propõe que, em 1981, o Prêmio Nobel da Paz seja concedido ao papa João Paulo II. Requerimento contendo a sugestão foi apresentado pelo vereador José Maria da Silva e aprovado pela unanimidade do plenário, que ficou de pé durante a votação. Na justificativa, vereador ressalta que, "enfrentando o cansaço e o perigo em suas viagens, o Vigário de Cristo não hesitou um só instante no cumprimento de seu apostolado, de coração aberto e sorriso nos lábios". E acrescenta que "João Paulo II emocionou o mundo quando, do leito de um hospital, ao completar 61 anos de idade, perdoou o seu infeliz algoz, qual Cristo, na cruz, e ofereceu seu sofrimento à Igreja e ao mundo".

ESCOLA SOFIA COSTURA E MODELAGEM

KALBAMA LIETUVIŠKAI

Rua da Graça, 381 - Casa 6 - Fone 220-8319

Bom Retiro

SEMANARIO

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Rua Juatindiba, 28 - Parque da Moóca - CEP 03124
 São Paulo - Brasil Caixa Postal, 4421 - CEP 01000
 Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS
 Administrador: STANISLAO ŠILEIKA
 Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Metinė prenumerata Brazilijoje Cr\$. 1.000,00 Atskiro numerio kaina Cr\$. 20,00
 Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 25 Dol. Į P. Ameriką oro paštu: 32 Dol.
 Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 40 Dol. Į tolimus kraštus 50 Dol.
 GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 4.000,00 Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 2.000,00
 Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetrą po Cr\$. 100,00
 Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.
 Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.
 Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.
 Čekius, Perlaides ir administracinius laiškus rašyti "Francesco Gavénas" vardu.

Iš Lietuvos K. Bažnyčios Kronikos Nr. 46

IŠ VIKTORO PETKAUS LAIŠKŲ

Atsčiau į klausimą, ką veikiu. Vis skaitau ir skaitau. Tiesa, skaitymo laiką kiek sutrumpinau, nes akys pareiškė savas pretenzijas. Galbūt dėl šviesos stokos, kadangi elektros lemputė tik 10 vatų ir kabo pustrečio metro virš mano galvos. Dabar per parą skaitau ne daugiau dešimties valandų.

Dirbome prie laikrodžių detalių silpnai apšviestoje patalpoje. Buvo pareikalauta geresnių sąlygų. Jų negavome, todėl aš paskutiniu metu nedirbu. Ndirbančio kalinio maistui skiriama 11 rb. į mėnesį. Per parą duonos gauna 800 gr. Be to, administratorius pasiūlė pasirašyti... ir žadėjo tuoj pat išleisti į laisvę. Pasirinkau pusbadžio gyvenimą ir likau ištikimas savo idėjoms.

Iš pasivaikščiojimo kiemelio tematau tik vieną vienintelę anapus tvoros augančią tuopą, kuri dabar rytais, saulės nutvieksta, dega permaininga oranžine spalva ir pavirsta tokiu užburiančiu vaizdu, kad nuo jo negali atitraukti akių.

Čistopolyje, kuriame jau antri metai kai vegetuoju, gyvena mažiau nei 100.000 gyventojų. Prieš karą jis tebuvo mažas miestelis. Bet, frontui pasiekus Maskvą, jame buvo apgyvendinti įžymūs rusų rašytojai: Borisas Pasternakas, Aleksandras Tvardovskis, Konstantinas Fedinas, Michailas Isakovskis, Eugenijus Dolnatovskis, Aleksandras Fadiejevas ir kt. Žodžiu, trumpą laiką buvo tapęs rusų literatūros centru. Pokario metais čia sukurta pramonė, ypač garsus laikrodžių fabrikas.

Netoli nuo čia, taip pat totorių krašto mieste Bugulmoje, gavusi iš fronto žinią apie sūnaus žuvimą, persikėlė į svajonių pasaulį poetė Marina Cvetajeva...

Čistopolyje gyvena rusai ir dvejų tikėjimų totoriai: mahometonys ir krikščionys. Mokslinėje literatūroje totoriai stačiatikiai yra vadinami Užupio toto-

riais. Jų bendruomenė gyvena uždara gyvenimą: turėjo savo cerkvę, tebeturi atskiras kapines, kalba atskira totorių kalbos tarne. Tarp jų paplitusi ir vadinamoji tikrųjų stačiatikių arba patriarcho Tichono šalininkų su neoficialiais vienuolynais ir dvasininkais grupuotė.

Klimatas čia man nepatinka: žiemos ir vasaros šaltos, drėgnos. Tik šįmet (1979 m.) spalio buvo neįprastai šiltas: laukuose, pievose pražydo ramunės, vėdrynai, vengriūkščiai. Didelius žiemos šalčius ištvėrusios, sužydėjo obelys. Čia neįtūni nei pavasarių, nei rudėnų, bent jau jie dėl trumpumo nepastebimi.

Su čuvašų jaunuoliais susidūriau etapuose ir buvau maloniai nustebintas jų religingumu bei tikėjimo pažinimu. Jie manęs prašė paaiškinti katalikybės poziciją jį Šv. Dvasią. Žinojo net lotyniškąjį terminą – Filioque. Teiravosi, kodėl katalikų bažnyčiose Komunija dalijama vienu pavidalu, procesijos apie bažnyčias eina pasauliui, gavėnios metu metu negiedama aleliuja, patriarchai vadinami kardinolais, kada ir dėl ko dvasiškijai įvestas visuotinis celibatas, barzdų skutimasis, vargonų muzika bažnyčiose (jie labai norėtų, kad vargonų muzika būtų ir stačiatikių šventovėse) ir kt.

Nustebo išgirdę, kad katalikų Bažnyčia irgi turi patriarchų, kurių du yra ir

Europoje – Venecijos ir Lisabonos, jog ir katalikų Bažnyčioje yra bendruomenių, kurių dvasiškiai celibato nesilaiko, nešioja barzdas (jie beveik nieko negirdėję apie graikų apeigų katalikų Bažnyčią).

Jie išaiškino, kad čuvasai stačiatikiai buvo sudarę autokefalinę Bažnyčią į čuvasų kalbą išversta ir visa liturgija, ir pamaldos vykusios čuvasų kalba. Daug pasakojo apie savo tautos bei valstybės istoriją, guodėsi dėl jų poetus, rašytojus – inteligentiją ketvirtajame dešimtmetyje ištikusios tragedijos. Žavėjauisi ir buvau labai maloniai nuteiktas jų žiniomis, nuoširdumu, žingeidumu.

Ši trečioji mano kelionė po Rusiją daug kuo skiriasi nuo ankstesniųjų. Dabar visą laiką buvau apsuptas jaunimo. Jis šitoje (neįskaitomas 4,5 raidžių žodis) sudaro absoliučią daugumą. Tas jaunimas neabejingas ir jokių būdų nepriešingas religijai. Jaunuolių dauguma yra baigę vidurines mokyklas. O šitokio masinio domėjimosi tikėjimu nei pirmą, nei antrą kartą būdamas Rusijoje nebuvau sutikęs. Sukau sau galvą, iš kur šita banga? Gal tai – tik nelaisvės namuose? Bet kad ir čia jų juk ne vienas milijonas. Tai jau ne upelis, o didelė upė. Beje, ji išsiliejusi ir neturi savo krantų.

Ar turės juos kada nors? Gal potvynis atslūgs? Ak, nežinomi Apvaizdos keliai...

KOMUNIZMO LEDYNAS

Komunizmas panašus į ledyną, kadaise dengusį didelę dalį Europos ir Azijos. Jis slinko apimdams vis naujus plotus, kol pagaliau sustojo, pamažu ėmė tirpti ir trauktis atgal.

Ir komunizmas, išplitęs Europoje ir Azijoje, pradeda skilti, virsdamas atskirais luitais, besitrinančiais vienas su kitu. Jau imta aižti paviršius, jau čiurlena laisvos minties disidentinio pasipriešinimo srovelės... O kiek skilimų gelmėse – nematomų, nepastebimų. Kiek sušutimo, supuvimo, korupcijos nuo viršaus iki apačios visame komunizmo ledyne. Jis – ištirps.

Sovietų Sąjungos ir Lenkijos žaisminga ideologinė draugystė, lenkiškojo komunizmo esencijai susikoncentravus į uodegą.

B. L. BENDRUOMENĖS POSĖDIS

Šio mėn. 18 dieną Šv. Kazimiero parapijos salėje, posėdžiavo BLB-nės Taryba kartu su Lietuvių Jaunimo Sąjungos Valdybos nariais.

Kadangi BLB-nės Tarybos pirmininkas, Kun. Pranas Gavėnas yra išvažiuojęs pastiprinti sveikatą, posėdžiui pirmininkavo BLB-nės Valdybos pirmininkas, p. Jonas Tatarūnas, kuris visų posėdžiautojų vardu, palinkėjo kun. Gavėnui greitą pasveikimo ir grįžimo prie savo dvasinių ir tautiškų pareigų.

Pirmoje posėdžio dalyje buvo svarstoma Pavasario Šventė, kuri rengiama spalio 18 dieną, Lituanikoj, kartu su jaunimo organizacijom. Nutarta kad į šventę bus kviečiami mūsų sportininkai dalyvavę IV Imigrantų Olimpijadoje ir III Kraštų Taurėje bei rengėjai V Imigrantų Parodos. Jis bus pagerbti ta proga.

Visi kurie norės prisidėti prie Lituanikos darbų, galės paaukoti vaismedį kuris bus pasodintas Lituanikoje, Jaunimo sode, kuris ta proga, kaip tik bus įkurtas. Prie vaismedžio bus prikabinamas aukotojo vardas, taip, kad aukotojas visuomet galėtų stebėti savo medelį ir sekti jo augimą. Jaunimas galės nusivežti vaismedį ar nusipirkti vietoje, paiginta kaina.

Visi lietuviai galėtų turėti savo medelį Lituanikoje prisidedami prie šios iniciatyvos, kurios pelnas skiriamas sporto aikščių įrengimui.

Antroje posėdžio pusėje, buvo pradėta svarstyti pereito VII Pietų Amerikos Lietuvių Kongreso Rezoliucijos. Kaip tik, pirmame Rezoliucijų straipsnyje, yra nutarimas apie jaunimo stovyklą, kuris sekančiai skamba: "Skatinti jaunimo dalyvavimą lietuvių stovyklose. Kongresas primena, kad stovykla yra maža lituanistinė mokykla ir pabrėžia tarpkraštinių bendrų lietuviškų stovyklų naudingumą".

Brazilijos lietuviai gali džiaugtis Lituanikos Stovykla kurioje jau tretį metį rengiamos jaunimui stovyklos. Yra malonu, kad galime stovyklauti savo pastogėje, nėra reikalinga prašyti svetimų.

Praeitą mėnesį Lituanikoj stovyklavo ateitininkai ir skautai. Jų buvo daugiau negu 30. Apie tą stovyklą trumpai kalbėjo ateitininkas Robertas Saldys, kuris pasidžiaugė stovyklos pasisekimu bet pastebėjo, kad jau laikas įrengti sporto aikštes, kurios stovyklautojams ir bendrai jaunimui, labai reikalingos.

Tikimės, kad lietuvių visuomenė supras aikščių svarbą mūsų jaunimui ir prisidės per Pavasario šventę prie jų įrengimo.

Antrame Rezoliucijų straipsnyje raginama mus visus kalbėtis su jaunimu, išklaudyti jaunimo pažiūras, pageidavimus ir avildenti lituanistinio darbo ga-

limybes. Tuo tikslu kalbėjo Kap. Juozas Čiuvinškas, ragindamas jaunimą neįsižadėti lietuvių kalbos. Jis prašė visų stengtis suprasti jaunimą, jo pageidavimus ir kiek galima bendradarbiauti su juo.

J. Tatarūnas priminė, kad Kongreso diskusijoje, visi buvo susirūpinę jaunu nekalbančiu lietuviškai ir kokios būtų geriausios priemonės jį pritraukti prie lietuviško veikimo.

Kaip tik, Jaunimo Sekcijų, Rezoliucijų VIII straipsnyje, jaunimas pageidauja įtraukti į Pietų Amerikos lietuvių spaudą vietinio krašto kalba redaguojamo skyriaus.

Kadangi viena iš svarbiausių priemonių pritraukti nekalbantį lietuviškai jaunimą prie lietuviškos veiklos, būtų spauda, per kurią tas jaunimas būtų informuotas apie Lietuvos istoriją, kultūrą ir jos dabartinę padėtį. Posėdis nutarė kreiptis į "Mūsų Lietuvos" redakciją prašant, kad kiekvieną savaitę būtų leidžiamas vienas lapas vietos kalba. Taip pat pasiūlyti, kad "Mūsų Lietuva em Português" būtų pakeista į "Mūsų Lietuva Cultural" o lapas redaguojamas portugališkai būtų pavadintas "Mūsų Lietuva em Português".

Po to kalbėjo Jaunimo Sąjungos pirmininkas, inž. Aleksandras Valavičius pranešdamas, kad jau išsiuntinėjo Pietų Amerikos lietuvių jaunimo organizacijoms, siūlymą rengti Lietuvių Jaunimo suvažiavimą, ateinančiais metais, sausio mėnesį, kurio posėdžiai vyktų Lituanikoje. **Tas suvažiavimas yra numatytas Kongreso Rezoliucijose.**

BLB-nės pirmininkas priminė kad Pietų Amerikos Kraštų Bendruomenių Pirmininkų 1982 metų suvažiavimas, numatytas per Kongresą, įvyktų kartu su 16 Vasario minėjimu, nes visuomet, kada yra iš užsienių atsilankusių veikėjų, tas minėjimas atkreipia didesnę susidomėjimą. To suvažiavimo diskusijos taip pat numatytos praveisti Lituanikoj.

Tarp kitko buvo išsitarta ir apie "Pamaldas už Lietuvą Santos'e" su vietos Vyskupo dalyvavimu.

Pajūrių lietuviai siūlo Pamaldas už Lietuvą, praveisti São Vicente mieste, šv. Vincento bažnyčioje.

Posėdžiui pasibaigus, kuriam sekretoriavo inž. Robertas Bratkauskis, dalyviai nesiskubino skirtis ir dar ilgai šnekučiavo tarp savęs. Tas liūdi, kad šis pirmas bendras posėdis jungdamas B. L. Bendruomenės ir Jaunimo Sąjungos Valdybos narius, buvo malonus ir naudingas, suartindamas vyresnius su jaunimu, ir yra vertas pakartojimo.

Dalyvis

**RUGPIŪTIS —
DVASINIŲ PAŠAUKIMŲ MĖNUO**

MARIJA IR VYTAUTAS

Rugsėjo 8 diena Bažnyčioje yra Marijos Gimimo šventė. Ji liturgijoj viena iš seniausių, nes jau žinoma VIII amžiuje, o nuo XI amžiaus jau švenčiama visoje Rytų ir Vakarų Bažnyčioje. Lietuvoje Marijos Gimimo šventė ypač garsi tuo, kad Marijos Gimimo titulą turi garsi visoje Lietuvoje Šiluvos Marijos šventovė, kuri yra tarsi Lietuvos Liurdas, kur apsireiškusi Dievo Moti-

na, kur yra stebūklais pagarsėjęs Švenčiausios Mergelės Marijos paveikslas kur visos Lietuvos tikinčiųjų gausiai lankoma Marijos šventovė. Šiluvoje Marija liaudies vadinama Ligonų Sveikata. Tas titulas jai duotas, patyrus gausią malonių kūno ir dvasios sveikatos. Žemaičiai, kurių žemėje randasi Šiluva, šią šventę vadina Šiline greičiausiai dėl vietos pavadinimo, nes dabartinė Šiluvos vietovė senovėje vadinosi Šilas.

Kai žemaičiai 1417 m. buvo Vytauto pakrikštyti, ir 1421 m. buvo įsteigta Žemaičių vyskupija, Šilo vietovės savininkas Gedgaudas 1457 m. pastatė pirmąją Šiluvos bažnyčią, Marijos Gimimo titulu ir padovanojo jau iš Romos parvežtą Marijos paveikslą, kuris iki šiol gerbiamas Šiluvos bažnyčioje. Kai protestantizmo banga, atėjusi iš Prūsų, užliejo Žemaitiją, Šiluva pateko į kalvinistų rankas, bet Marijos paveikslas buvo paslėptas ir po ilgesnio laiko nuostabiu būdu atrastas ir vėl katalikams atgavus Šiluvą, patalpintas naujai pastatytos bažnyčios didžiam altoriuje. Nuo to laiko į Šilinės atlaidus, kurie tęsiasi 8 dienas, suplaukia tūkstantinės minios. Vieni atvyksta išpildyti apžadų, padarytų nelaimių ir suspaudimų metu, kiti padėkoti už patirtas malones, dar kiti prašyti Marijos užtarimo ir pagalbos, išvermės sunkiose bandymų dienose. Savo jausmus maldininkai išlieja gražia Šiluvos Marijos garbei sudėta giesme:

*Sveika, Marija Šiluvos Mergelė,
Vargė aplankius Lietuvos žemele,
Tada mums Dievą gražinai,
Garbė, garbė tau amžinai.*

*Ašaros tavo aplaistė mūs žemę,
Nušvito širdys, neviltim aptemę,
Suskambo bokštuose varpai,
Garbė, garbė tau amžinai.*

*Paguodos ranką vėl ištiesk artojams,
Giesmė nutilus tegul vėl kartojas.
Į Lietuvą Dievą gražink,
Nuo pikto prieš šalį gink.*

**LIETUVIŠKOS SPAUDOS RĖMĖJAI
YRA SAVOS TAUTOS GYNĖJAI**

SAVAITEI BĖGANT

Labai dažnai girdisi pastabos:

— Mūsų laikraštis nusirašo iš kitų.

Atseit, kopijuoja, pasinaudoja kitų prakitais.

Viena aišku, kad nėra kaip išvengti tų pačių žinių pasikartojimo. Kas ir kur lietuviškame psaulyje įvyko, visa mūsų spauda tai aprašo. Kitaip sakant, pakartoja.

Tačiau yra dar kitas reikalas. Norint turėti tikrai gerą savaitraštį, reikia turėti gerų žurnalistų. Norint turėti gerų žurnalistų, reikia turėti... atspėkite... nagį, gerokai pinigų. Čia kaip tik ir sunkumai.

Kaip kiekvienas darbas, taip ir laikraščio leidimas, reikalauja tam atsidėjimo. Žmogus iš oro negyvensi. Jeigu nori parašyti gerą straipsnį, reikia gerokai padirbėti, paruošti. Labai dažnai iš tolo žiūrėti, yra vienas niekas paruošti, kad ir mūsų laikraščio vieną numerį. Kas rašo į spaudą, turi iš ko nors gyventi. Dabar, jeigu gyvena iš kokio kitokio užsiėmimo, tai laikraščio rašymui atlieka tikrai poilsio valandos.

Dabar norėčiau paklausti, ką mes tokio galime padaryti po darbo, nuo poilsio nutrauktomis valandomis?

Pažiūrėkime į pasaulinę spaudą, kur eina milijoninės sumos. Ten atsidėję dirba geriausi žurnalistai. Už kiekvieną eilutę skelbimų mokamos didelės pinigų sumos. Ir žiūrėk, kiek tų laikraščių užsidaro. Šiomis dienomis Vašingtono laikraštis STAR, gyvavęs 128 metus sustojo ėjęs. Toks laikraštis ir po tiek metų nepajėgė toliau išsilaikyti.

Tokių žinių gana dažnai pasirodo spaudoje. Atėjo sunkūs laikai netik mūsų spaudai, kukliai, mažutei, bet ir pasaulinio masto milžinams. Išlaikyti, kad ir kuklų lapelį todėl yra nelengva.

Iš kitos pusės, be spaudos likti irgi negalima. Todėl vienintelė išeitis, šalia savo krašto vietinių žinių ir naujienų, pasidalinti ir kitų lietuviškų laikraščių medžiaga.

Kituose kraštuose dėl įvairių aplinkybių lietuviai turi daugiau žurnalistų. Turi daugiau savanorių. Kartais krašto ekonominis stovis padeda geriau ekonomiškai suorganizuoti patį darbą. Todėl jų spauda yra įdomesnė, išsina labai pastoviai, turi gerų straipsnių.

Dar kitas reikalas: lietuvių kultūros, istorijos, politikos problemos labai dažnai panašios į mūsų krašto problemas. Jie ten rašo apie savo krašto reikalus, bet dažnai tie reikalai ir sunkumai beveik tokie pat, kaip ir pas mus. Todėl ir jų straipsniai mums yra netik įdomūs, bet ir labai naudingi. Pasikeisti su kito krašto lietuvių patirtimi, labai naudinga.

Todėl ir taip vadinamas "nusirašymas", nėra laikytinas kaip toks. Mes

iš to neuždirbame nieko, tik tai papildome savo jėgų trūkumus, užpildome duobes. Kartu esame dėkingi kitų kraštų lietuviams už jų mintis, jų straipsnius, jų atsiminimus. Darome, ką galime. Ko nepajėgiame — kiti padeda, per savo krašto spaudos eilutes.

Alfonsas D. Petraitis

A. Augustaitis

KILNUS PAGERBIMAS

Tėvo Dienos pagerbimui Aliança Lituana Brasileira de Beneficência e Assistência Social, puikiai aptvarkytuos savo nuosavybės rūmuose, R. Lituânia, 67, Moókoje, São Paulyje, susirinko nemažas skaičius sąjungiečių ir kilnių svečių. Nors oras nebuvo patogus.

Susirinkusieji linksmai šnekučiavo ir kiekvieno veide rodėsi patenkinimo žąrija, Užimdami savo vietas prie skonin-gai priruoštų pagerbimui Tėvo Dienos šventei stalų.

Beveik visiems susėdusiems ir meiliai dalinantiesiems įspūdziais, Sąjungos-Aliança pirmininkas p. Alexandras Bumblis, kaip ir visuomet mandagus ir nepaūstantis dėl Sąjunga-Aliança gėrėvės ir ateinantiems laikams žmogus, savo virpančiu balsu visus pasveikino, pagerbdamas Tėvo Dieną ir prašė visiems naudotis skaniais ir šiltų valgių darbščiai priruoštais pusryčiais, linkėdamas skanaus apetito.

Scenoje pasirodė Sąjungos-Aliança pirmoji sekretorė p-nia A. Dutkuvienė. Kuri drebančiu balsu gražiai pareiškė savo ir visą pasaulio nuomonę apie tėvo reikšmę, jo darbus, troškimus, vargus ir liūdesius, taip pat džiaugsmus, kurių mūsų gyvenime taip mažai pasikartoja.

Atsisveikindama, iš visų salėje susirinkusiųjų susilaukė labai daug katučių, kurių gal ir pirmą kartą tapo taip pagerbta Sąjungos-Aliança šilumoje ir maloniai sutikta 1-ji Valdybos sekretorė. Tai vis nuopelnai ir pasididžiavimas sąjungiečių labui.

Prasidėjo pietūs. Lingdamas stalas nuo valgių, su didžiausiu pasigėrėjimu papuoštų ir puikiai paruoštų lėkščių, tuštėjo nuo renkančių, kur tik gardesnį kąsnį papildyti į lėkštę. Bet darbščios ir nepailstančios valgių gaminiame ponios mokytojos (mokytojos valgių paruošime), valdybos narės, vis nešė ir pildė valgiais apkrauti stalą. Kuriuos tik pažiūrėjus, ritosi seilė, jų paragauti ir užsiganėdinti pusryčiais. Galima didžiulis ir garbingai jas pagerbti, kurios vertos artistiško diplomo, su tam tikra pagarbos vieta, valgių paruošime. Visi atsilankiusieji siunčia pagerbimą ir širdingą ačiū....

Pakankamai pasisotinę skaniais valgiais ir pasisąvinę daugiau drąsos nuo alučio ir whisky, visi pradėjo garsiau kalbėti. Tad šventės tvarkdarys p. K. Ambrozevičius pakvietė A. Augusto, pasveikinti atvykusius Valdybos vardu ir paskaityti Tėvo šventės dienoje savo kūrinį. Šis ištaręs keletą jausmingų žodžių Tėvo Dienai, nuolankiai melsdamas paprašė visų, atsistoti vienai minutei, tuom pagerbti ir atsiminti pasau-

lyje geriausią bičiulį, draugą ir globėją — Tėvą. Ne tik savo bet ir visos planetos tėvus, gyvus ir nuo mūsų atsiskyrusius amžinybėn. Iškilmingai pagerbus, autorius skaitė savo kūrinį, Tėvo Dienos šventei. Eilėraštis visiems patiko ir iš toli buvo matyti akyse, per veidus riedančios ašarėlės, kaip tėviškės aušrelių raselės, pasipuošę vaivorykštėmis. Po eilėraščio pats papasakojo porą juokų, bet tik jo juokai ne visiems patiko.

Pakviestas visų gerai pažįstamas muzikantas p. A. Golskis, su birbynėmis. Šis gerbiamasis muzikos mokytojas, lėtu balsu išsvermingai, paaiškino apie birbinių gyvenimą ir jų atsiradimą. (Tai retas dalykas). Su savo dviem mokiniais, jaunos kartos diegais, Eduardu Umaru ir Flaviju Bacevičium, įdomiai išpildė keletą liaudies dainelių ir operos dalių. Muzikantai tapo sujungti balsių rankų plojimu.

Tarp kito buvo net ir Laimės traukimas. Ir buvo gausių laimėtojų.

Netrūko ir dainų. Visų mylimas ir kolonijos gerbiamas seniausias sąjungietis tenoras p. K. Ambrozevičius, maloniai ir skaidringu balsu padainavo, sužadėdamas klausytojus. Dar pasikviesdamas gerbiama svečią, pragarsėjusį irgi tenorą p. V. Laurinaitį, abu suvienytomis balsų jėgomis, taip dainavo, kaip niekuomet. Jų maloniems dainų balsams, pritrūko salėje vietos, kurie skrido verždamiesi it paukščiai, ieškodami platesnių erdvių. Susilaukę iš klausytojų didžiausio pagerbimo, rankų plojimais, visi kėlė j berybes abu tenorus.

Nors sąjungiečiai gyvenime pabuvoję žmonės, bet širdys ir jausmai neatsilikojau jaunystės dienelių. Jie linksmybėse ir valsų sukuriuose iki vėlam vakarui, baigė kilnų pagerbimą, Tėvo Dienos šventėje.

Ribeirão Preto
1981.08.17 d.

RYMANTĖ STEPONAITIS
TRADUTORA JURAMENTADA
LITUANO

Horário Comercial: Das 19 as 21 horas:
Tels.: 853-0026 R. Pedrosa Alvarenga,
881-7792 505, - ap. 57 Tel.:
852-0677, São Paulo

Kun. prof. Stasys Yla.

ALIO, TĒVE

Jūs palikot plačią galimybę žvelgt į kunigą Dievo ir žmogaus akimis, tikėjimo ar tautiškumo. Pasirinkau žvelgt vaiko akimis. Jeigu tai, iš tikro, paviktų geram psichologui, manau, būtų pats įdomiausias žvilgis.

Kai eini gatve, vaikai, rodos nekrepia dėmesio. Kas tu jiems — tik juodas šešėlis. Ir kas jie tau — nematyti, svetimi murziukai. Taip praeitum, nieko nepagalvojęs, Bet, štai, pasiveja tave nelaukti šuksniai:

— Alio, tėve. Alio, alio, alio...

Tiek tų "alio", kiek burnų — murziunų ir nuoširdžių.

Esi priverstas atsigręžti, nusišypsoti, pamojuoti ir šuktelti:

— Alio, vaikai. ...

Eini toliau ir galvoji: iš kur tas draugiškas "alio" ir kodėl tu jiems "tėvas"?

Kas yra tėvas šeimoj, ar ne karalius? Jis sėdi lyg soste gale stalo, krikštasyulyje, garbingiausioj vietoj, po kryžiumi. Visi buriasi aplink jį užustalėje, mergaitės iš kairės, berniukai iš dešinės. Visi laukia pirmojo tėvo žodžio, kad galėtų ir jie prabilti.

Tėvas šeimos maitintojas. Jis raikoduoną ir kiekvienam duoda po riekelę. Jis pirmas pakelia šaukštą, pirmas paragauja valgį.

Tėvas šeimos mokytojas ir kunigas. Prie to paties stalo jis moko, jei yra reikalas, ir laimina.

Atsirėmęs į stalą, atsistojęs po namų kryžiumi, tėvas junta savo galią ir tai mato, tai junta jo vaikai. Kai jie sako "tėvas", tikriausiai išreiškia daug dalykų.

Bet ką tai turi bendra su kunigu?

Kunigas labiausiai iškyla prie altoriaus, to vienintelio stalo bažnyčioje. Nuo šio stalo jis maitina savo bendruomenę; dalina visiems gyvąją duoną. Jis yra maitintojas, kaip ir tėvas.

Čia pat, po altoriaus kryžiumi, kunigas moko savo žmones ir juos laimina, kaip tėvas.

Aplink kunigą visi buriasi, laukia jo ženklo, jo pirmojo žodžio, kaip tėvo šeimoje.

Vaikai neslepia, ką pergyvena. Jie pergyvena dalykus tiesiau ir paprasčiau. Jiems esi tėvas ir, turbūt, labai artima prasme toks, koks jis yra geroje tradicinėje, krikščioniškoje šeimoje.

Iš knygos "Petras Perkumas"

Kun. A. F. Bendoraitis ant savo ligoninės laivo - Lituania -

KVIEČIAMI ITALIJON, 50-mečiui...

Amazonijos, per 48 metus misinikas, koadjutorius — brolis salezietis V. Adamek (slovakas) ir kun. Petras Urbaitis yra kviečiami Italijon, savo religinės profesijos 50-mečio, su kitais 80, paminėti.

Šia žinute norima pabrėžti, kad Saleziečiai pasižymi ypatinga šeimynine dvasia bendrame jų sugyvenime ir krikurių svarbesnių sukaktuvių bendrame paminėjime.

Misijonieriai, ypač tie tropikų klima-

te dirbantys, gauna dažnokus atsikvėpimo laikotarpius, galimai savo gimtiniame krašte.

Brolis V. Adamek pastaruoju dešimtmečiu jau trečią kartą vyks Europon, nes jo pakirsta sveikata to reikalauja.

Saleziečių Kongregacija atsižvelgia ir į amžiaus ir į sveikatos savo narių reikalavimus, o taipogi į prasmingus bendrus, šeimyninius paminėjimus.

Tuo norėtusi pabrėžti, mūsų idealistus jaunuolius ir pagyvenusius-ryžtis papildyti savitų lietuvių saleziečių rečiau gretas.

Koresp.

Kun. H. J. Sulcas su Kun. Kazimieru Bėkšta, svečiuose pas Kun. D-rą Bendoraitį, Guajará-Mirim, Rondonia.

MŪSŲ ŽINIOS

POSĖDIS JUBILIEJUI ORGANIZUO- TI

Rugpiūčio 27 d. (ketvirtadienį) 20 val. Vila Zelinos klebonijoje šaukiamas posėdis Prel. Pijaus Ragažinsko aukšnio kunigystės jubiliejaus organizavimui.

Posėdyje kviečiami dalyvauti organizacijų atstovai ir visi kiti kuriems būtų įdomu, ir kurie norėtų prie organizavimo prisidėti.

Kaip jau buvo skelbta, pats Jubiliejus įvyks spalio 4-tą ir 10-tą dienomis.

ISVYKSTA Į KONGRESĄ

Rugpiūčio 27 dieną 13 val., iš Viracopos Aerouosto, į ateitininkų kongresą, išvyksta Sandra Saldytė, Douglas Saldys ir Lucija Banytė.

"CIDADE DOS VELHINHOS," ITAQUEROJE

Itaquera didžiuojasi savo "Senelių miestu", kur, šiuo metu, randasi ir visas dešimtukas mūsų tautiečių, moterų daugumoje.

Kai kurie jų pageidauja turėti savitus lietuviškus "poilsio namus", panašiai, kaip turi dauguma kitų skirtingų tautų imigrantai.

Itaqueroje dominuoja rusai. Dabar jie baigia statyti 4-tąjį rusams skirtą paviljoną, su JAV-bių rusų finansine pagalba.

Iš kitos pusės, mūsų tautiečiai džiaugiasi Seselių Vincentiečių jiems prielankumu. Be to, jiems būna visuomet malonu jei kas iš lietuvių juos atsimena, aplanko, juos apdovanoja.

Praeitą sekmadienį (rugp. 23 dieną), tarp kitų lankytojų buvo ir kun. Petras Urbaitis. Jis atnešė įvairios lietuviškos spaudos, nes, tarp ten gyvenančių, yra pajėgiančių ir norinčių skaityti "ML" ir kitą tautinę literatūrą.

Jie visi nori jaustis neužmiršti ir neiškirti iš São Paulo didžiosios lietuvių kolonijos.

Koresp.

KUN. PRANAS GAVĖNAS, dabar randasi "Brazilijos Šveicarijoje" — Campos do Jordão — ir džiaugiasi būdamas atmintas savo parapijiečių ir visų tautiečių būčiulių.

Ypač gerai daro tie, kurie jo pasigenda ir meldžiasi už savo kleboną ir "ML" vyr. redaktorių. Padėkos ir vilties malda yra geriausia malda.

Šio ML numerio
GARBĖS LEIDĖJAS yra
KUN. NIKODEMAS SALDUKAS

iš Kolumbijos

Jam gili padėka ir nuoširdžiausi linkėjimai.

administracija

PADĖKA

Valentinas Beivydas ir jo vaikų šeimos pakartotinai padovanoja labdarai savitos tekstilės produktų ir krautuvės įvairių aprangos dalykų.

Labdaringiems mūsų tautiečiams nuoširdi padėka ir gausios Visagalio palaimos linkėjimai.

Labdaros Ratelis

**ĮRAŠYKITE SAVO MIRUSIUS
ARTIMUOSIUS Į MŪSŲ LIETUVOS
SPAUSTUVĖS FUNDATORIUS.**
Tuo būdu prasmingai įvertinsite jų
ATMINIMĄ

ILGĄ SAVAITGALĮ PRALEISKIM LITUANIKOJE

Septintosios rugsėjo (7 de Setembro) savaitgalyje Litanikoje veiks svečių namas ir svetainė. Norintieji nakvoti svečių name, ar maitintis svetainėje, prašomi paskambinti telef. 63-5975 — Dédei Juozui.

ATEITININKŲ DĖMESIUI

Rugsėjo 4—8 dienomis, Čicagoje, vyksta Jubiliejinis ateitininkų kongresas. São Paulo ateitininkai jungdamiesi dvasioje su kongresistais, kaip idėjos broliais, rugsėjo 7 d. renkasi Litanikon Šv. Mišioms ir pašnekesiui. Visi ateitininkai kviečiami dalyvauti.

DIDZIAUSIA RELIGINIAI TAUTINĖ LIETUVIŲ ŠVENTĖ

TAUTOS ŠVENTĖ
ŠILINĖ
RUGSĖJO
13

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

16,00 valanda

TAUTOS ŠVENTĖS MINĖJIMAS IR ŠILUVOS MARIJOS ATLAIDAI

PROGRAMA : procecija ir Mišios
meninė dalis
arbatėlė ir suneštinės vaišės